

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola L. Gregorii Papae I. Ad Virgilium Episcopum Arelatensem. Vices illi suas in regno Childeberti concedit. Monet ut simoniacam labem prohibeat, & ne ex laicis repente fiant episcopi. De pallii ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

meam sine læsione vel molestia relaxare curabimus.

Menſe Auguſto, indiſtione decimatertia.

EPISTOLA L.

GREGORII PAPÆ I.

AD VIRGILIVM EPISCOPVM ARELATENSEM.

Vices illi ſuas in regno Childeberti concedit. Monet vt ſimoniacam labem prohibeat, & ne ex laicis repente fiant epiſcopi. De pallii vſu, & quatenus vices apoſtolicas obire debeat.

Gregorius Virgilio epiſcopo Arelatenſi.

QUAM bona eſt caritas, quæ abſentia per imaginem præſentia ſibi metiſis exhibet per amorem, diuiſa vnit, confuſa ordinat, inæqualia ſociat, imperfecta conſumat. Quam recte prædicator egregius vinculuſ perfectionis vocat: quia virtutes quidem ceteræ perfectionem generant, ſed tamen eas caritas etiam ligat, vt ab amantiſ mente diſſolui iam nequeant. Hac itaque virtute, frater cariſſime, plenum te eſſe reperio, ſicut mihi de te, & hi qui ex Gallicanis partibus veniunt, & epiſtolæ tuæ ad me directæ verba teſtantur. Quod vero in eis, iuxta antiquum morem, vſum pallii ac vices ſedis apoſtolicæ poſtulatiſ, abſit ne aut tranſitoriæ poteſtatiſ culmen, aut exterioriſ cultuſ ornamentum, in vicibus noſtriſ ac pallio quæſiſſe te ſuſpicer. Sed quia cunctiſ liquet, vnde in Galliarum regionibus fideſ ſancta prodierit, cum priſcam conſuetudinem ſedis apoſtolicæ fraternitaſ veſtra repetit, quid aliud quam bona ſoboleſ ad ſinum matriſ eccleſiæ recurrit? Libentiergo animo poſtulata concedimus, ne aut vobiſ quidquam de debito honore ſubtrahere, aut præcellentiſſimi filii noſtri Childeberti regiſ petitionem contempſiſſe videamur. Sed iam nunc ſtudio maiori reſ indiget, vt cum honor creſcit, etiam ſolicitudo proficiat, & erga ceterorum cuſtodiam vigilantia excreſcat, vitæ quoque merita ſubiectiſ in exemplum veniant, & nunquam ſua per ſuſcepti honoriſ gratiam, ſed lucra cæleſtiſ patriæ veſtra fraternitaſ exquirat. Noſtiſ enim quid beatuſ Apoſtoluſ gemenſ dicat: *Omneſ enim quæ ſua ſunt quærunt, non quæ ſunt Chriſti Ieſu.* Quibuſdam namque narrantiſ agnoui, quod in Galliarum vel Germaniæ partibuſ nulluſ ad ſa-

Philip. 2.

*Grat. 1. q.
1. c. Qui-
buſdam.*

crum ordinem sine commodi datione perueniat. Quod si ita est, flens dico, gemens denuntio, quia cum sacerdotalis ordo intus cecidit, foris quoque diu stare non poterit: scimus quippe ex euangelio quid Redemptor noster per semetipsum fecerit, quia ingressus templum cathedras vendentium columbas euertit. Columbas enim vendere, est de Spiritu sancto, quem Deus omnipotens consubstantialem sibi per impositionem manuum hominibus tribuit, commodum temporale percipere. Ex quo, ut prædixi, malo iam innuitur quid sequatur; quia qui in templo Dei columbas vendere præsumpserunt, eorum Deo iudice cathedræ ceciderunt. Qui videlicet error in subditis cum augmento propagatur. Nam ipse quoque qui precio ad sacrum ordinem perducitur, iam in ipsa prouectus sui radice vitiat, paratior est aliis venundare quod emit. Et ubi est, quod scriptum est: *Gratis accepistis, gratis date?* Et cum prima simoniaca hæresis sit contra ecclesiam exorta, cur non perpenditur, cur non videtur, quia eum, quem quis precio ordinat, prouehendo agit ut hæreticus fiat? Alia quoque nobis res est valde detestabilis nuntiata, quod quidam ex laico habitu, per appetitum gloriæ temporalis, defunctis episcopis tonsurantur, & fiunt subito sacerdotes. Qua in re iam notum est qualis ad sacerdotium venit, qui repente de laico habitu ad sacrum transit ducatum, & qui miles nunquam extitit, dux religiosorum fieri non pertimescit. Quam iste prædicationem habiturus est, qui fortasse nunquam audiuit alienam? aut quando aliena mala corrigat, qui necdum sua fleuit? Et cum ad sacros ordines Paulus apostolus neophytum venire prohibeat, sciendum nobis est, quia sicut neophytus tunc vocabatur, qui adhuc nouiter erat eruditione plantatus in fide; ita nunc inter neophytos deputamus, qui adhuc nouus est in sancta conuersatione. Scimus autem, quod ædificati parietes non prius tignorum pondus accipiunt, nisi nouitatis suæ humore siccantur; ne si ante pondera quam solidantur accipiant, cunctam simul fabricam ad terram deponant. Et cum ad ædificium arbusta succidimus, ut prius viriditatis humor exsiccare debeat expectamus; ne si eis adhuc recentibus fabricæ pondus imponitur, ex ipsa nouitate curuentur, & contra fracta citius corruant, quæ immature

Matth. 21.

Matth. 10.

1. Tim. 3.
 Grat. dist.
 48. cap.
 sicut. luo
 part. 5. cap.
 131. & 113.

Grat. dist.
100. cap. 6.
Anselm. lib.
6. cap. 98.

in altum leuata videbantur. Cur ergo hoc non subtiliter in hominibus custoditur, quod in lignis quoque ac lapidibus tanta consideratione perpenditur? Qua de re necesse est, ut vestra fraternitas præcellentissimum filium nostrum Childebertum regem admonere studeat, ut huius peccati maculam a regno suo funditus repellat, quatenus omnipotens Deus tanto illi apud se maiora retribuat, quanto eum conspicit, & amare quod ipse diligit, & vitare quod odit. Itaque fraternitati vestræ vices nostras in ecclesiis quæ sub regno sunt præcellentissimi filii nostri Childeberti, iuxta antiquum morem, Deo auctore committimus: singulis siquidem metropolitibus, secundum priscam consuetudinem, proprio honore seruato, pallium quoque transmisimus, quo fraternitas tua intra ecclesiam ad sola Missarum solennia vtatur. Sicubi autem longius episcoporum quisquam pergere forte voluerit, sine tuæ sanctitatis auctoritate ei ad loca alia transire non liceat. Si qua vero inquisitio de fide, vel fortasse aliarum rerum inter episcopos causa emerferit, quæ discerni difficiliter possit, collectis duodecim episcopis ventiletur, atque decidatur. Si autem decidi nequiverit, discussa veritate ad nostrum iudicium referatur. Omnipotens autem Deus sua vos protectione custodiat, honoremque perceptum vos in moribus seruare concedat. Data die VI. Iunii, indictione XIII.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

* *Virgilio episcopo Arelatensi.*] Hanc epistolam, & quinquagesimam secundam sequentem, paucis demptis vsurpauit Ioannes VIII. cum suas item in Gallia vices Rostagno episcopo Arelatensi committeret, ut infra ad annum Christi 876. videre est.

EPISTOLA LI.
GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM CORINTHIORVM.

De Anastasio episcopo deposito, & diacono eius,
& de aliis plurimis.

Gregorius Joanni episcopo Corinthiorum.

ÆQUITATEM atque sollicitudinem Secundini fratris & coepiscopi nostri, quæ olim bene nobis est cognita,